

מתיקות ועריבות התורה

סיפורים משלים ואגדות לשולחן שבת מצורע

פטפטים, פטפטים

שמעו כך האנשים שליוו את ה'חפץ חיים' ואמרו "איך מדיבור כל כך קטן ייצאו מגדלים גדולים כאלה?" הרי זה נשמע להם מאוד מופרך ולא הגיוני..

אמר להם ה'חפץ חיים' "בואו ניכנס יחד למטבח ונראה". לאחר שנכנסו, רואים הם את שתי הנשים כועסות אחת על השנייה... ואכן התברר גם שהמבשלת אלמנה והנה היא מנגבת את דמעותיה לאחר הפיטורים.

כיוון שראו כך, מיד הוציאו מכיסם כסף רב ונתנו לאלמנה, ולאחר מאמצים מרובים הצליחו להחזיר את השלום ביניהן...

הרי לנו מה דיבור קטן שנראה כל כך חסר משמעות, יכול להרוס ולשבור כל חלקה טובה..

על האדם לדעת שעל ידי הבל פיו, הוא יכול לקבור בני אדם, להפריד בין בעל לאישה ולסכסך בין בני משפחה ובין חברים.

הפה שהקב"ה נתן לאדם, הוא בשביל להודות לו יתברך, ללמוד בו תורה ולקיים בו מצוות, אוי לו לאדם אשר משתמש באותו פה בשביל לפגוע בבני אדם ותוצאות מי יישורנו..

והנה ישנם כאלה אשר מדברים על אחרים שנים רבות, בכך הם גורמים להרס וחורבן, ובשביל לתקן את מעשיו ולשוב על כך בתשובה שלימה זקוק האדם לעבודה קשה ומרובה מאוד, שלא לדבר על כך שקשה מאד לאתר את כל מי שהם דברו עליו לשון הרע, ולבקש מחילה.

יהי רצון שנזכה לדעת ולהפנים מהי המשמעות של כל מילה ודיבור היוצא מפינו, ואדרבה להשתמש בפה אשר הקב"ה נתן לאדם רק לדברים טובים, חיוביים ומועילים..

שבת שלום ומבורך!!!

"וצוה הכהן ולקח למטהר שתי צפרים חיות טהורות" [י"ד, ד.]

כאשר אדם מדבר לשון הרע על חברו, באה עליו צרעת וכפרתו להביא "שתי צפרים". וכיוון שלשון רעה על חברו מגיעה מתוך פטפטי דברים, יביא "שתי צפרים" שמפטפות תמיד בצפצוף גדול.

הרי לנו עד כמה צריך האדם להיזהר בלשונו כאשר הוא מדבר על הזולת, לא לומר דברים מיותרים וכ"ש לא לדבר על אחרים דברים רעים.

מסופר על ה'חפץ חיים' - שנסע מחוץ לעיר לצורך מצווה. בנסיעה זו ליוו אותו כמה אנשים, ובדרך עצרו ונחו באחת האכסניות. בערב, הוגשה לפניהם ארוחת ערב, וכשנגמרה הסעודה נכנסה בעלת הבית ושאלה האם האוכל היה בסדר? ה'חפץ חיים' אמר מיד "האוכל היה טוב מאוד". אך חברו לנסיעה ענה "אכן האוכל היה טוב למדי, אך היה חסר מעט מלח".

שמעה כך בעלת הבית ויצאה מהחדר. לאחר שיצאה, נאנח ה'חפץ חיים' ואמר "מתחרט אני שנסעתי איתכם, ובוודאי אין בנסיעתי שליחות של מצווה" שאלו את הרב מדוע הוא מדבר כך?

אמר להם ה'חפץ חיים' "לא בעלת הבית בישלה את האוכל, אלא מבשלת אחרת שהיא מחזיקה ומשלמת לה על כך, ויכול להיות שאותה אחת היא אלמנה. בטח בעלת הבית נכנסה אל המטבח ובאה בטענות על כך שלא נתנה מלח בתבשיל, והמבשלת האלמנה תאמר שכן שמה מלח בתבשיל. בעלת הבית תאמר שהרבנים עצמם אמרו שלא היה מלח בתבשיל, וכי הם משקרים?! כמובן שהיא תעמוד על שלה שכן נתנה מלח בתבשיל. אז תאמר לה בעלת הבית "איך את מעיזה לומר על הרבנים שהם שקרנים, עזרת כזו אין אני רוצה להחזיק בבית!" ותפטר אותה במקום.

הוא הורה לחניכיו להביא יום למחרת תפוחי אדמה ושק...
מצאו את דובל'ה בתוך המקפיא וחיייו היו תלויים לו מנגד...
[פ' תצריע "לצרוק עם כולס" שיצור מס' 203 ב'קול הלשון']
על כל זאת ועוד... ניתן להאזין בשיעורים של הרב גדעון ראובן ב"קול הלשון" 03-6171111 [להקיש * ע"י זיהוי קולי]
"מתיקות ועריבות התורה" - גם מוסר והשקפה וגם דרך לחיים...

בס"ד בקרוב עומד לצאת לאור הספר "מתיקות ועריבות התורה" חלק שלישי - על חמישה חמשי תורה ומועדים, בתוספת פניני ה"אור החיים" הקדוש. למצוינים לתרום להוצאת הספר ולהקדים לצילוי נשמת וכדו' יפנו לפ' 052-7151420

פניני "אור החיים" הקדוש

לרבינו הקדוש רבי חיים ב"ר משה בן עטר זיע"א

לכן נאמר "והובא" - לאחר שהתרחק ה' מישראל, ביום גאולתו הוא יתקרב חזרה אל הקב"ה, ואז "ויצא הכהן אל מחוץ למחנה" - שה' יתברך יצא מחוץ למקום שכנינו למקום של טומאה, בשביל לגאול את ישראל. ואז "וראה הכהן והנה נרפא נגע הצרעת" - שעם ישראל חזר בתשובה ונטהרו "ולקח... שתי צפרים.. טהרות" - הם משיח בן אפרים ומשיח בן דוד. "ושחט... אל כלי חרש" שמשיח בן אפרים ייהרג [רמז במילה "ושחט"] בשביל לכפר על ישראל שהם ה"כלי חרש" שעומדים לשבירה. והסיבה לכך - שאין "מים חיים" היא התורה שבעם ישראל. ולכן מכוונים אנו בתפילה שלא ייהרג הצדיק, ויישאר חי ותרבה זכותו. "וכיבס המטהר את בגדיו" - הם עם ישראל שיתכפר להם עוונם. "ואחר יבוא אל המחנה" - ה' יתברך יוריד לנו את בית המקדש מהשמים וניגאל גאולת עולמים במהרה בימנו אמן.

[באריכות, עיין שם בדבריו הקדושים]

"זאת תהיה תורת המצרע... ולקח למטהר שתי צפרים חיות טהרות"... [י"ד, ב"ח]

מסביר ה"אור החיים" הקדוש - שבפסוקים אלו רמז על אחרית הימים. שאומות העולם הן כמו צרעת המתפשטת על הגוף בשל עוון לשון הרע, כך לגויים יש שליטה על ישראל בגלל עוון לשון הרע. ואכן גם טהרתם של ישראל בזמן יציאת מצרים הייתה בשל כך שלא היה בהם לשון הרע, שהרי ה' לא רצה שייצאו ממצרים ריקם וציווה אותם לשאול מהמצרים כלי כסף וכלי זהב. והנה עם ישראל לא גילו למצרים שיזוהרו לא להשאיל להם כלי כסף וכלי זהב זו הייתה הזכות שעם ישראל יצא ממצרים. וה' יגאל את עם ישראל "ביום טהרתו" - זה ביום שלא יהיו בעם ישראל בעלי לשון הרע. אז "והובא אל הכהן" - הכהן הוא ה' יתברך שיבוא להציל את עם ישראל מאומות העולם.

פניני האלשיך הקדוש

לרבינו הקדוש רבי משה ב"ר חיים אלשיך זיע"א

מאת הרב אלחנן ראובן שליט"א

ויתן אל ליבו להפך ולכלא פשע ולהתם חטאת, ואחר כן נדרים ומצוות עשה. ורמזה זאת התורה כאן באומרה "וכבס המיטהר את בגדיו" כלומר קודם מכבס את חלוקו חלוק דרבנן במצוות עשה מפניות או עשיית המצווה כמו שצריך, ואחר כך "וגלח את כל שערו" שמתקן את חטאות שבגופו. ולכן "וישב מחוץ לאהלו שבעת ימים" שלא עשה כסדר הראוי. אך אחר כך שנתן אל ליבו כי לא טוב עשה, מה כתוב "והיה ביום השביעי יגלח את כל שערו" שקודם יטהר את גופו מעוונות. ואח"כ "וכבס את בגדיו" ומה כתיב "וטהר".

"וכבס המטהר את בגדיו וגלח את כל שערו...וישב מחוץ לאהלו שבעת ימים. והיה ביום השביעי יגלח את כל שערו...וכבס את בגדיו...וטהר"

מסביר האלשיך הקדוש כי הנה הבא לחזור בתשובה, אם חסר דעת, לא יסלק קודם העוונות אשר עליו, אלא יחזק עצמו במצוות עשה כדי שבזה ירחמהו ה', וזה כי חושב האדם כי עוונותיו קלים וכל מה שרצונו של ה' יתברך לא טוב עימו אינו אלא על מיעוט מצוות עשה. **ח"ל האלשיך** "אך לא זו הדרך אשר בחר ה', כי אם לטהר טינוף טומאת העוונות תחילה, ואחרי כן טהרתו יפליג קדושת מצוות מעשיות, ואז יקרב אל ה' וידבק בו יתברך דבקות עצמי" עכ"ל והנה אחר שעשה זאת אז ישים לב כי לא טוב עשה,

לשאלות דחופות בהלכה ניתן לפנות לרב אלחנן ראובן שליט"א
054-8502267 שעות המענה: בימים א' - ה' מהשעה 18:45 ועד 19:45.

פנינים ממה"ס "זרע שמשון" ו"תולדות שמשון"

על - פרקי אבות

חלק א'

לרבינו הקדוש ר' שמשון חיים ב"ר נחמן מיכאל נחמני זיע"א

יושר ההלכה, הואיל ובכל דין ודין יש סברות וראיות הפוכות, ולמרות שלמד רבן יוחנן בן זכאי וקיבל מהלל ושמאי, הלך כדעתם של הלל, בשונה מר' אלעזר תלמידו שלא עשה כך.

"רבן יוחנן בן זכאי קבל מהלל ומשמאי. הוא היה אומר, אם למדת תורה הרבה, אל תחזיק טובה לעצמך, כי לכך נוצרת" [ב', ט']

לכן בא רבן יוחנן בן זכאי ומזהיר לכל החכמים שגם אם למדו וברור להם הסברות של כל החולקים כשמם, לא יחזיקו לעצמם טובה שעושים יותר בחוכמתם כמו שיפה כוחם יותר מכל החכמים כיוון שטורחים הרבה. הסיבה לכך שבשביל זה הוא נוצר, והיא חובה המוטלת על כל אדם. ואם חכם אחד ילמד רק את דעתם של הלל, הרי שאינו טורח בקיום המצוות, ואינו מגיע לידי צרוף, שכן המצוות נתנו לצרף בהם את הבריות.

שואל בעל ה"זרע שמשון" מדוע שיבוא אדם להחזיק לעצמו טובה על כך שלמד הרבה, הרי התורה רחבה מיני ים ואין לה סוף?
כמו כן, מה ההסבר של התירוץ "כי לכך נוצרת"?

המשך אי"ה בשבוע הבא...

מסביר בעל ה"זרע שמשון" - את המשנה הזו אמר רבן יוחנן בן זכאי, והוא היה חבר לתלמידי שמאי והלל שהיו חלוקים בדעתם בהרבה דינים, ובשביל לרדת לעומקם של המתירים והאוסרים, צריך לכך טורח גדול ולחזק עצמו כפי

שערי הלכה

מאת הרב ינון ראובן שליט"א

חיוב הסבה

כשיושב ודואג ואין זה דרך חרות (משנ"ב שם סק' ז' ח', הגרי"ש אלישיב (אשרי האיש או"ח עמ' שצד'), שו"ת אור לציון (ח"ג פ' טו' תשובה א'), הגר"ב קרליץ (חוט שני פסח עמ' קפז'). והורה הגרי"ש אלישיב (שם) שעיקר ההסבה הוא בחלק העליון של הזרוע באזור הכתף, ויניח כרית במקום נוח (כגון על משענת בצד הכסא) וישען עליה ראשו ורובו ולא ישעין רק את ראשו. ולא יטה הרבה במידה שלא נוח לישב כך כי הסבה צריכה להיות בדרך חרות דהיינו בצורה נוחה (אפילו שהסבה היום אינה דרך חרות מ"מ זהו דינא דגמ') והיושב ומטה גופו באוויר בלא להשען על דבר אין זה הסבה (וכ"כ בשו"ת אול"צ (שם) והגר"ב קרליץ (שם) וכן המגביה זרועו ע"ג סטנדר שבצדו או על שלחן אינו הסבה, ואם יושב על כסא עם ידית לזרוע, יכול להניח כר על הידית ולנטות קצת על שמאלו (וכשהידית מרופדת הרי זה במקום כר) דסמיכת הגוף באופן זה נחשב הסבה בדרך חרות, וכן יכול להסב על משענת הכסא של היושב לציודו ומקביל לכתפו ויניח עליו כר, והגר"ב קרליץ (שם) כ' עוד שיוכל להטות עצמו על משענת הכסא שלו עצמו כשפונה לצד שמאל.

דיני הסבה

א. צריך להכין מקום מושבו שישב בהסבה בדרך חרות, ואין להטות גופו לא על גבו ולא על פניו לפי שאינו יושב כך בנח ואין זה דרך חרות (גמ' פסחים קח. שו"ע שם ס' ב' ג', משנ"ב סק' ט'). ולא על צד ימיו אלא על שמאלו (לפי שצריך להסב ולאכול ביד ימיו שרגיל בה ואם לא כן אין זה דרך חרות. ועוד טעם אחר שאם יסב על צד ימין יש חשש שמא יקדים קנה הנשימה לושט של האוכל דהושט בצד ימין של הצואר ואם יטה ראשו לצד ימין יפתח הכובע שמכסה את קנה הנשימה מאליו ויכנס לשם האוכל ויבוא לידי סכנה, גמ' שם, שו"ע שם, משנ"ב סק' י'). וגם אדם שהוא איטר יד שמשתמש ביד שמאל צריך להסב רק לשמאל (אף על גב שאוכל בשמאל, מ"מ הטעם השני הוא העיקר דחמיירא סכנתא מאיסורא, ולכן יאכל וישתה ביד ימין ויסב על שמאל, ובדיעבד שהסב על צד ימין שלו יצא דאצלו חשיב דרך חרות. רמ"א שם, משנ"ב שם סק' יא', חזו"ע פסח ח"ב עמ' ט').

צורת ההסבה

ג. יש להסב ליד השולחן והוא חלק מצורת ההסבה בדרך חירות (ע' רש"י ורשב"ם (פסחים צט:)) "עד שישב - כדרך בני חורין במיטה, ועל השולחן זכר לחירות". וכ"כ במשנ"ב (שם סק' ז') "אצל השולחן". וע' בח' הגר"ח (סטנדר עניין לג') שהסבה בדרך חירות הוא דוקא ליד השולחן). ונ"מ בדיעבד אם הסב על ספה או כורסה ללא שהיה שולחן לפניו אינו צריך לתזור לאכול ולשתות שוב ליד השולחן.

ב. צורת ההסבה היא שישב ומטה את ראשו ורוב גופו לצד שמאל כשהוא נשען על המיטה או הספסל או הכרים ובשעת הדחק שאין לו כרים וכסתות ונשען על ברכי חברו ג"כ בקרא הסבה, אבל על ברכי עצמו לא ישען דנראה

נקודת מבט...

את הקב"ה ללא הפסקה בהתלהבות גדולה ובתשוקה גדולה, ביראה ואהבה. עדיין אינו דומה התענוג שה' יתברך מקבל מעם ישראל כאשר הם עושים את רצונו יתברך. ופעמים שהאדם חוטא ומתחרט על עונו וחחר על כך בתשובה ביראה ואהבה, מזה הוא יתברך מקבל תענוג גדול שכן בעבור זה עלה ברצונו יתברך לברוא את כל העולמות.

כתב בעל ה"מאור ושמש" - שכאשר עם ישראל עושים את רצונו, על אף שנמצאים הם בעולם השפל והגשמי והם תחת עול שעבוד מלכויות ומלחמת היצר, הרי שזה תענוג גדול לה' יתברך..

למרות שהקב"ה מקבל תענוג מעולמות העליונים שעושים את רצונו יתברך, שכן צבא מרום אין ביניהם יצר הרע והם עובדים

מעשה שהיה...

הוא כחוט השערה ואפשר להתחלף בתפקידים כהרף עין ומשהתגבר הנרדף ונהפך לרודף מאבד הוא בו ברגע זכויותיו הקודמות" בורא העולם נעמד לימין הנרדף החדש אפילו הוא רשע ש"האלקים יבקש את הנרדף".

מסופר על החזון איש זצ"ל שניסה ליישב הדורים בין שני אנשים שהסתכבו במחלוקת, אחד מהם אמר שהוא חושש מאד מפני רדיפותיו של חברו הואיל וידו תקיפה.
אמר לו החזון איש 'צריך אתה להישמר מאד כי מרוב פחד שמא יהא לנרדף עלול אתה להפך לרודף, המרחק בין נרדף לרודף

מאת הרב מנשה מורנו שליט"א

הלכה למעשה...

כיצד מכשירים לפסח?

להקל בזה כאשר ההשתמשות היא קודם פסח (נפק"מ גדולה לעוגות למשך החג, ובשר לליל הסדר) **מיקורגול:** אין לו הכשר לפסח (שבות יצחק בדיני מקורגול פ"ה מהגר"ש שחלק על הא דמטו בספר הלכות פסח מאג"מ) **קולט אידיים:** ניקיון בדי שלא יישארו שאריות נחלים בחלק הפנימי של הרשת. **מדיח כלים:** ירתיח כמה סכינים שאין בהם פלסטיק או עץ, בתנור או טוסטר אובן בחום גבוה, יתנם בעודם חמים תוך המדיח, ויערה רותחים על כל חלקיו (אג"מ ח"ג נח') **מנגל פחמים:** ייתן פחמים הרבה על כולו אף על המסגרת, וידליק שיהיה אש ממש בכל המקומות למשך חמש דקות, ובזה הוא ליבוננו. לרשת ולשיפודים מועיל ליבון, אם נתונים תוך האש ממש בזמן הבעירה. ואם לא מגיעה האש לכל המקומות למשך כמה דקות, יקנה חדשים. **מנגל חשמלי ומנגל גז:** קשה מאוד ללבנם, ויקנה חדש לפסח. **טוחן אשפה:** לאחר ניקיון יערה עליו רותחים.

כיריים גז: את משטח הבסיס מנקים היטב, ואח"כ מערים עליו רותחין. למבערים מספיק ניקוי בלבד. החצובות, לבני אשכנז ליבון קל (אפשר לתת לתוך תנור חמץ נקי שאינו בן יומו למשך שעה על 200 מעלות, כ"ז במשנ"ב תנא' סקל"ד, ותנב"ב) לבני ספרד די בעירו רותחין לאחר ניקיון, ומחמירים להגעיל (חזו"ע עמ' קלז'. ומספיק ג"כ בליבון קל, תנא' ד'). **כיריים חשמלי:** ניקיון ואח"כ עירו רותחים (משנ"ב סקל"ד) לבני אשכנז אם גוף הכיריים קרמיות, נכון להחמיר לקנות כיריים מיוחדות לפסח. **אינדוקציה:** לבני ספרד ניקיון בלבד. לבני אשכנז עירו רותחים ומתאם אינדוקציה מיוחד לפסח. **תנור:** אם יש פרוליה, יפעילו את הניקיון הארוך, וישתמשו בתבניות מיוחדות לפסח. תנור רגיל הוא מחלוקת גדולה אם מועיל ע"י הפעלתו במקסימום למשך שעה. ואפשר

משכן הבית היהודי

מאת הרב אברהם שהרבי שליט"א

מצרים בחיי הנישואים

שפה שאינה באה מתוך רגישות לזולת. אין בה הקשבה ואכפתיות. על היהודי לדעת ולהפנים שכאשר הוא יוצא ממצרים ופרעה רודף אחריו, עליו להיכנס לים סוף, לסגל לעצמו טבע עברי של עם ישראל העוברים את ים סוף (קשה זיווגו של אדם כקריעת ים סוף). נכון, מצרים רודפים אחרי בני ישראל, אבל כל יהודי צריך לחקוק היטב בליבו כאשר הוא נכנס לים ששפת הדיבור העברית, של עם עובדי הים, היא שפה שבה מתוך נפש עדינה, מתחשבת, אכפתית ואוהבת. מתוך רגישות והבנה. **כלל ברזל: בחיי הנישואין, שפת דיבור של ניכור, קשיחות או שתלטנות היא שפה של מצרים!** שפה כזו אינה מתאימה כלל לחיי הנישואין. עלינו להשאיר אותה מאחורינו. לחיות בזוגיות בריאה פירושו לכבד, להוקיר, להכיל, להחשיב ולהקשיב! **השפה בין בני זוג אמורה להיות מלאת סבלנות והומור בריא, מתוך אמון ומציאת נקודות החן אצל הזולת.** כשיוצאים ממצרים זוכים לפה סח. פה שמודה לה' ושח רק בנפלאותיו. פה שאינו אומר ביקורת ואינו מזכיר את החסרונות שבזולת. זו עבודת חיים. ומי שיזכה לצאת ממצרים ולעבור את ים סוף בשלום, כשבראש מעייניו לשמח את זולתו, יזכה לשיר שירת הים, להדות ולהלל לה' בכל לב, על כל חסדיו עימנו...

את התהליך שעוברים בני ישראל בצאתם משעבוד לגאולה ניתן לדמות לתהליך שעובר על בני זוג בעוברים משעבוד אישי - מהרווקות, לעבודת הזוגיות. זוג שמתחתן בונה מערכת זוגית, האמורה להוות מרחב אוהב ופלטפורמה להתפתחות ולגדילה של שני בני הזוג; מקום אשר מחזק את הביטחון העצמי ואת מוטיבציית ההגשמה של שניים שבחרו להינשא. אך המציאות מראה לנו לעיתים גם צד אחר, שבו הזוג מוצא את עצמו במרוץ החיים, ועומס המטלות יוצר שחיקה בנישואין. מבעד לעומס ולקשיי החיים, החלק הרוחני שבאדם מנסה לבקוע את חומת ה"פרעה" שבתוכו, חומה המשעבדת אותנו למרוץ ואינה נותנת לנו פנאי לחיבור זוגי שלם.

בני הזוג עסוקים בחומר ובלבנים. הנוגשים אצים רצים, לא נותנים מנוח. כבני ישראל שנפוצו בארץ מצרים, אף אנו נפוצים ב"ארץ מצרי החיים", מקוששים ונאחזים בקש, כדי לבנות חומריות. אך צריך לזכור שכאשר יוצאים ממצרים פרעה לא מוותר. הוא לוקח את רכבו ומגייס שש מאות רכב בחור לרדוף אחרי בני ישראל היוצאים מארצו. כך גם אצל כל אדם היוצא ממצרים באופן אישי ועתה את חיי הרווקות - קליפת פרעה שבתוכו רודפת אחריו גם לחיי הנישואין. פרעה הוא פה רע. פה עם דיבור חסר סבלנות. מתנכר, מתנשא, מזלזל. דיבור ענייני ויבש. זו השפה המצרית של האדם האנוכי,

הרב אברהם שהרבי שליט"א יו"ר מרכז "בית יהודי" - ליוצאי ותלמידי 058-7211235

מאת הרב אבישי ח. שליט"א

הורים שואלים...

בכאב פיזי גם בעת חבלה או טראומה, היא עשויה להתרחש כתוצאה מעשרות תסמונות גנטיות נדירות. לכאורה, מדובר בתופעה אטרקטיבית למדי, שהרי מי מאיתנו לא היה מעוניין לחסוך מעצמו תחושות של כאב פיזי. אולם, מסתבר שתסמונת זו טומנת בחובה לא מעט סכנות, עד כדי סכנת חיים! **והסיבה:** ילד שנופל מגובה רב ואינו מרגיש כאב, מצבו עלול להידרדר, הוא עלול לשבור חלקים פנימיים בלי להרגיש דבר, ולהמשיך להסתובב בחוץ למרות שבתוך גופו יש חלקים שבורים, זה יכול להגיע עד מוות! **לכן בדקו מיידית האם בנכם סובל ממחלה זו, והפנו אותו לבדיקות הנכונות. בנוסף, יש לבדוק גם את הפן הרגשי. בהצלחה רבה!**

אריה דוד ב. מהמרכז שואל: יש לי ילד שלא מרגיש כאב כלל. הוא נפל מקומה שנייה ושבר את ידו, הוא אפילו לא בכה. האם זה מראה על חסימה רגשית או על בעיה פיזית? תשובה: יונתן (שם בדוי) הוא ילד ממרכז הארץ, הוא מעולם לא חש בכאב. "כשהייתי בן 3 בערך", הוא מספר "אימי לקחה אותי לגינה, לרגע אחד היא לא הסתכלה ובאותו הרגע, החלקתי ופתחתי את הסנטר. אלמלא הדם שהציף את המגלשה, אף אחד - כולל אני, לא היה מודע לעובדה שנחבלתי", הוא מספר. ד"ר רפאלוב מבית חולים במרכז הארץ מסביר כי התסמונת ממנה סובל יונתן מכונה "חוסר רגישות מולדת לכאב" (Congenital insensitivity to pain) **מהי תסמונת "חוסר רגישות מולדת לכאב"? חוסר רגישות מולדת לכאב עלולה לגרום למצב שבו החולה לא מסוגל לחוש**

הרב אבישי ח. יו"ר מרכז צמיחה לשאלות | הערות - משרד 02-6-30-70-90 | mta665417@gmail.com

בא להינזע נוקריאת המודעות כשכבת.

"ואלה יעמדו על הברכה" אשר בזכותם עלון זה יוצא לאור:

לרפואה והצלחה:

רות בת סעידה, קרן עיישה בת רוחמה, יוהאן מרדכי בן דניאל מלכה, חיים בן בנייה, שולה חיה בת נדרה, שמואל בן חסיבה וב"ב, סיגל בת מרים, מיטל בת סיגל, אברהם בן שרה, משה חיים בן מרגו.

לעילוי נשמת:

יוסף דוד בן סעידה, אילן בן נדרה, יפה בת חנה, חסיבה בת שמחה, אורי בן נדרה, פנחס אליהו בן צבי גרשון, חיו - חיים בן מרים, אלגרה - אורלט בת שרה, שלום בן אסתר חיון, אורלט שמחה בת שרה, מתתיהו שמעון בן תמר. ת.נ.צ.ב.ה.

שפע הנהנים
פירות, ירקות - כשרות הבד"ץ
בשר, דגים ועוד..
רח' אליעזר הלוי 2
מחירים נוחים לכל כיס.
אפשרות למשלוחים.
שעות הפתיחה ימים א' - ה'
7:00 - 20:30 ימי שישי
שעה לפני כניסת שבת

מפגש הפסגה
10 הפסגה
קפה, משקאות, ממתקים,
מתנות, לוטו, בלונים ועוד..

מפגש ברזל
ברזל 2
קפה, משקאות, ממתקים, מתנות,
לוטו, בלונים, ארטיקים, גלידות ועוד..

העלון מוקדש להצלחת התורם ובני משפחתו ברוחניות ובגשמיות וכל מילי דמייטב.

העלון מוקדש להצלחה, לזיווג הגון, לזרע בר קיימא, ולהצלחת התורם ובני משפחתו ברוחניות ובגשמיות וכל מילי דמייטב.

פיסטוקס
כר הכפסה 37

צ'אבס
בשר • עופות • דגים
בית וגן הפסגה 10
02-6439131
מוקד הזמנות, והזמנות בווצאפ
050-260-3330

אליעזרא - אלקטרוניקה
פאפאני, נגני, מצלמות ועוד...
רח' הפסגה - 45
0733134400 053-3188440

לעילוי נשמת:
ר' חיים יעקב בן ר' אלתר אהרון
ומלכה ב"ר שלמה.
ת.נ.צ.ב.ה.

נעלי קרן אור
נעליים לכל המשפחה
רח' הרב שלמה אלקבץ 4
גבעת שאול.
058-5777795

מ.מ. בניה ושיפוץ
שיפוץ כלליים

רח' קריית משה 11
טל' למשלוחים: 02-5717813

אלתר סופרת - 050-9094047 בית וגן 42